

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii**(Sprawa C-134/10)**

(2010/C 161/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis i C. Vrignon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez niedokonanie prawidłowej transpozycji art. 31 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) ⁽¹⁾, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy przepisów wspomnianej dyrektywy i art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi Komisja Europejska podnosi trzy zarzuty, wskazując brak proporcjonalności zaskarżonych przepisów krajowych, w szczególności jeżeli chodzi o procedurę i kryteria wyznaczania kanałów radiowych i telewizyjnych korzystających ze statusu upowszechniania zwanego „must carry”.

W pierwszej kolejności Komisja zarzuca stronie pozwanej, że nie określiła w sposób jasny i przewidywalny celów interesu ogólnego umożliwiających przyznanie tego statusu. Nadawcy nie mogą wobec tego poznać z wyprzedzeniem charakteru i zakresu warunków, które muszą spełnić, oraz ciężących na nich obowiązków w zakresie świadczenia usługi publicznej.

W drugiej kolejności Komisja wskazuje jednocześnie brak przejrzystości dotyczący przebiegu postępowania w sprawie wydania zezwolenia, zwiększoną swobodę uznania organów władzy, w zakresie w jakim przepisy krajowe wydają się zobowiązywać zainteresowanych nadawców do upowszechniania wszystkich rozpowszechnianych przez nie kanałów, nie zaś wyłącznie kanałów służących celom interesu ogólnego, oraz dyskryminujący charakter wymogu posiadania przez nadawców siedziby na terytorium kraju.

Wreszcie w trzeciej kolejności skarżąca wskazuje nieprzestrzeganie zakresu zastosowania art. 31 dyrektywy o usłudze powszechnej, w odniesieniu do podporządkowania upowszechniania istnieniu znaczącej liczby użytkowników końcowych sieci łączności.

(¹) Dz.U. L 108, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curte de Apel Târgu-Mureș (Rumunia) w dniu 15 marca 2010 r. — Daniel Ionel Obreja przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu**(Sprawa C-136/10)**

(2010/C 161/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curte de Apel Târgu-Mureș

Strony

Strona skarżąca: Daniel Ionel Obreja

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytania prejudycjalne

1) Czy odpowiednie przepisy prawa krajowego przyjęte w Rumunii (dekret nadzwyczajny nr 50/2008), ustanawiające podatek od zanieczyszczeń w okresie od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 15 grudnia 2008 r. są zgodne z zasadami unii celnej i zakazem podwójnego opodatkowania ustanowionymi w art. 23 WE, 25 WE i 90 WE, czy też, te przepisy traktatu zezwalają na wprowadzenie podatku od zanieczyszczeń w celu określonym przez ustawodawcę rumuńskiego w preambule dekretu nadzwyczajnego nr 50/2008, który to cel przewidziany został również w art. 174 WE i następujących, jakim jest zagwarantowanie ochrony środowiska naturalnego poprzez realizację programów i projektów mających zapewnić poprawę jakości powietrza atmosferycznego i osiągnięcie dopuszczalnych wartości przewidzianych w przepisach wspólnotowych w tej dziedzinie. Innymi słowy, w szczególności, czy ustanowienie podatku od zanieczyszczeń w państwie członkowskim UE przy pierwszej rejestracji pojazdu nowego lub używanego, przywiezionego z innego państwa członkowskiego, pozwala przyjąć, że art. 174 WE i następne uzasadniają odstąpienie od stosowania od art. 23 WE, 25 WE i 90 WE?

- 2) Czy można przyjąć, że jeśli taki pojazd był objęty w państwie członkowskim podobnym podatkiem, czyli podatkiem od zanieczyszczeń (o tym samym zakresie i tym samym celu, jakim jest ochrona środowiska naturalnego zgodnie z zasadami i celami określonymi w art. 174 WE i następnym), przy pierwszej rejestracji w innym państwie członkowskim możliwe jest ustanowienie takiego podatku od zanieczyszczeń mającego takie same cele przewidziane w art. 174 WE i następnym, także jeśli poprzednio był on objęty podatkiem od zanieczyszczeń w innym państwie członkowskim?
- 3) Wreszcie w odwrotnej sytuacji, jeżeli natomiast taki pojazd nie jest objęty w innym państwie członkowskim podatkiem od zanieczyszczeń (gdyż taki podatek nie istnieje lub z innych powodów), lecz w razie późniejszej rejestracji w innym państwie członkowskim, na przykład w Rumunii, gdzie taki podatek obowiązuje, przy pierwszej rejestracji jest on objęty podatkiem od zanieczyszczeń w tym państwie, czy można przyjąć, że naruszone są zasady unii celnej i pośredniej ochrony krajowej przewidziane w art. 23 WE, 25 WE i 90 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 17 marca 2010 r. — Greenstar-Kanzi Europe NV przeciwko Jean Hustin, Jo Goossens

(Sprawa C-140/10)

(2010/C 161/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Greenstar-Kanzi Europe NV

Strona pozwana: Jean Hustin, Jo Goossens.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 94 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 ⁽¹⁾ z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 873/2004 ⁽²⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r., w związku z art. 11 ust. 1, art. 13 ust. 1–3, art. 16, 27 i 104 rozporządzenia nr 2100/94 należy interpretować w ten sposób, że posiadacz lub licencjodawca może wnieść skargę o naruszenie przeciwko osobie, która podejmuje działania w odniesieniu do materiału sprzedanego lub przekazanego jej

przez licencjodawcę, który naruszył ograniczenia uzgodnione w umowie licencyjnej zawartej między nim a posiadaczem wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin na wypadek sprzedaży tego materiału?

- 2) Czy w przypadku odpowiedzi twierdzącej w celu oceny tego naruszenia należy ustalić, czy osoba, która podejmuje wspomniane działania, była powiadomiona lub powinna była być powiadomiona o ograniczeniach nałożonych w umowie licencyjnej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 227, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 162, s. 38.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-141/10)

(2010/C 161/28)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuschitz i M. van Beek)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich środków niezbędnych do pozbawienia mocy uregulowania, zgodnie z którym pewne świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego nie są wypłacane pracownikom będącym obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zatrudnionym na platformach wiertniczych w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 13 ust. 2 lit. a) i art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ oraz art. 45–48 TFUE.

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Ostatnio Parlament Europejski kierował wielokrotnie do Komisji Europejskiej zapytanie dotyczące pracowników będących obywatelami portugalskimi, zatrudnionych na platformach wiertniczych położonych na niderlandzkich szelfie kontynentalnym, zamieszkałych w Portugalii, którzy nie korzystają z takich samych warunków pracy i ochrony socjalnej co pracownicy zamieszkujący w Niderlandach.